

seneste 3 år er steget. Betragter hr. Per Ørum Jørgensen det som et tegn på, at der er noget galt, eller som et tegn på, at det går rigtig godt med klima- og energipolitikken?

Kl. 14:54

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man fristes til at sige, at det går ufatteligt godt på det her felt, specielt når man ser de ambitioner, regeringen har på området, og i de energiforhandlinger, som fru Anne Grete Holmsgaard jo også deltager i, er der jo lagt op til, at vi styrker energisparsindsatsen yderligere.

Så synes jeg, det er forkert at plukke enkelte år ud. Det er rigtigt, at vi her taler om korrigerede tal, men hvis vi ikke taler om korrigerede tal, har vi jo faktisk fra 1990'erne mange, mange eksempler på, at CO₂-udslippet var meget højt. Og sådan ændrer det sig jo fra år til år, men det er klart, at vi tager det signal alvorligt.

Men fru Anne Grete Holmsgaard er jo også udmærket klar over, at med den plan, der er lagt frem, og som forligspartierne på energiområdet forhandler i øjeblikket, er der en masse virkemidler, som vil præge udviklingen i den rigtige retning, og det ligger også helt fast, at vi når vores Kyotomålsætning om 21 pct.s reduktion inden 2012. Så jeg synes egentlig, at fru Anne Grete Holmsgaard måske har behov for at smile noget mere og være lidt mere optimistisk.

Kl. 14:56

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er dejligt med optimisme i politik.

Hr. Per Ørum Jørgensen erkender, at det under denne regering er gået den gale vej med CO₂-udslippet, det er gået den gale vej med energiforbruget, og så siger hr. Per Ørum Jørgensen, at det er verdensklasse. Ja, det må man sige! Det minder jo om en tidligere konservativ statsministers udtalelser.

Men lad mig så stille dette spørgsmål til hr. Per Ørum Jørgensen: Realiteten er altså, at det ikke går så godt, men det skal nok gå godt i fremtiden. Men er sagen ikke, at det regner man med, fordi man har tænkt sig, at over halvdelen af den reduktion, der skal ske af CO₂-udslippet, skal vi købe os til? Det er jo det, der fremgår af det, som forslaget her er en del af.

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Kl. 14:56

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er meget vanskeligt at komme med et konkret bud på, hvordan denne fordeling vil blive, for det kan vi selvsagt ikke vide her på forhånd. Men jeg vil sige til hr. Per Clausen, at det, der er væsentligt, jo er, at Danmark har tilsluttet sig en aftale, hvor Danmark har påtaget sig den allerstørste byrde i verden, nemlig 21 pct.s reduktion i forhold til 1990.

Med hensyn til diskussionen om klimaet kender klimaet jo ingen grænser. Men ved at leve op til den målsætning, og det har vi klart sagt at vi vil – det er allokeringsplanen jo også udtryk for – har vi også den positive indvirkning på klimaet, som er hele meningen med en sådan allokeringsplan og med Kyotoaftalen.

Kl. 14:57

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Per Clausen, en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Per Ørum Jørgensen mener, at det er lige meget, om vi lever op til det, der var den oprindelige hensigt, nemlig at det, man købte sig til, skulle være et supplement, og at det, vi gjorde i Danmark, skulle være det grundlæggende og det vigtigste og det største. Nu er det lige meget for hr. Per Ørum Jørgensen, fordi han er nødt til at erkende, at de tal, der ligger, viser, at vi godt kan ende med, at over halvdelen, at det, vi opnår i henhold til 21-pct.-målsætningen, er ting, som vi køber os til.

Så vil jeg bare spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om han tror, det virker overbevisende, når vi siger internationalt, at vi mener, man kan reducere CO₂-udslippet, vi mener, vi kan reducere vores energiforbrug, vi mener, vi kan satse på vedvarende energi, og det burde I andre også gøre, eller om han tror, det virker svagt.

Kl. 14:58

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der er jo ingen tvivl om, at vi faktisk står meget, meget stærkt, også i relation til at præge den videre proces. Jeg tænker på, at Kyotoaftalen forhåbentlig afløses af en Københavnaftale i 2009.

I EU-sammenhæng har vi jo på alle fronter den største forpligtelse. I EU-tal skal vi op på 30